

BYT MONIKY A MICHAELA
WHITOVÝCH JE **PESTROU**
SMĚSICÍ STYLŮ, PŘESTO
PŮSOBÍ VELICE HARMONICKY
A SOFISTIKOVANĚ. **SKLOUBIT**
NOVÉ SE STARÝM ČI ASI
S MODERNOU SE TOTIŽ MUSÍ
OPRAVDU UMĚT...

Bydlení
JE UMĚNÍ!

Velkou knihovnu si kdysi Monika nechala vyrobit ve Vietnamu na míru.

Takřka jakoby na míru sedla i zdi bytu v Pařížské ulici. V prostorném obývacím se potkávají kousky z Asie, Indie, Indonésie s evropskou modernou i starožitnostmi.

Rozměrné zrcadlo v masivním indickém řezbovaném rámu rafinovaně odráží zajímavé detaily ve vstupní hale. Půvabný stoleček je jedním z prvních kousků nábytku vůbec, jež si Monika kdysi pořídila. Je české výroby z 50. let a dostala jej od kamarádky ze sklepa...

V pracovním koutku Monika našla své místo i stará školní židle, která je velmi pohodlná...

Před více než dvěma a půl lety se Monika Vostřáková, dnes White, bytová designérka a majitelka obchodů Le Patio přestěhovala z pražských Vinohrad do Pařížské ulice. Ještě předtím s přítelem a dnes již manželem Michaellem Whitem zvažovali možnost nového bytu, ušitého jim oběma na míru... Nakonec zvítězila Pařížská, Michaelovo dosavadní útočiště. Důvodů bylo hned několik. Pařížská má skvělou polohu vzhledem k pracovnímu vytížení obou manželů, byt je klidný, má dvě koupelny a především velké kouzlo starých časů a také překrásný výhled na starý židovský hřbitov. „Naštěstí Michael tady neměl moc nábytku, jenom pár designových kousků, které si přivezl z Ameriky a z Austrálie, a tak jsme byt začali zařizovat z toho, co zde bylo, a také nábytkem, který jsem měla na Vinohradech,“ vysvětlila nám Monika. A dodala: „Samo-

zřejmě jsme pak ještě společně dokupovali některé doplňky a vyladovali detaily.“ V Pařížské jsou v pronájmu, řada věcí tak nešla změnit, ale jenom vtipně a s citem obejít. Byt působí nesmírně harmonicky i přesto, že v něm našly místo kousky nejrozličnějších stylů. Od starožitností, designových artefaktů, tradičních asijských výrobků i industriálních replik až po zcela moderní nábytek. Skloubit zdánlivě nesusoudné je umění. Monika jako bytová designérka s tím má už ale velké zkušenosti: „Opakuji to stále jako mantru, míchání stylů má svůj velký půvab. Pokud si koupíte do bytu třeba indický masivní stůl, jako jsme to udělali my, tak to přeci neznamená, že musíte mít vše zařízeno jako v Hindustánu. A taky není umění, zařídit si byt podle poslední módy z katalogu. To je velmi jednoduché a také nudné, navíc to o vás vypovídá, že otázku bydlení řešíte jako módní věc. V mém pojetí je zásadní,

Komoda v předstíni patří ke kouskům, které si Monika přivezla ze vzdáleného Vietnamu.

Připravila: Martina Hůhneová, foto: Dagmar Hájková

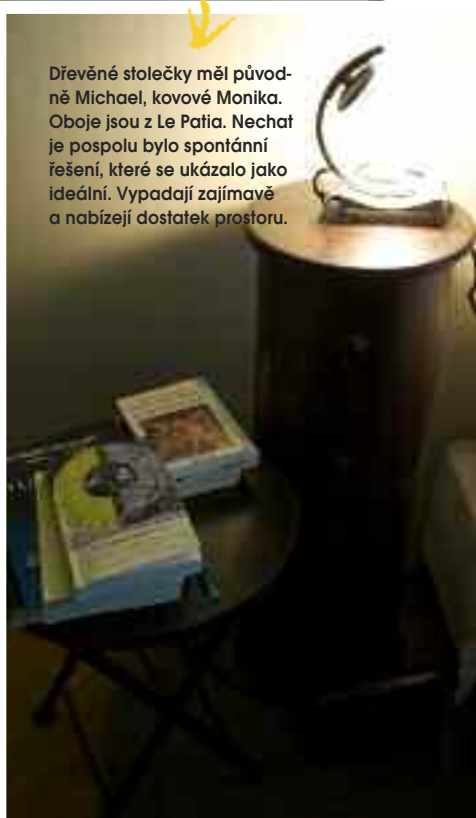
Vášeň obyvatel pro fotografii, architekturu, literaturu, výtvarné umění a vše krásné prozrazují v bytě nejen knihy v objemné knihovně, která pokrývá celou jednu stěnu velkého obývacího pokoje.

Skříň z IKEA, postavená proti skříňím u zdi a opatřená boxem se složitou patinou, vytvořila v rozměrné ložnici oddělený šatní kout.

Půvabnéiedermeierovské sofa z roku asi 1820 provází Moniku už dlouhá léta životem. Svě místo našlo i v bytě v Pařížské ulici, kde skvěle doplňuje interiér...

Dřevěné stolečky měl původně Michael, kovové Monika. Oboje jsou z Le Patia. Nechat je pospolu bylo spontánní řešení, které se ukázalo jako ideální. Vypadají zajímavě a nabízejí dostatek prostoru.

aby prostředí bylo příjemné k bydlení, aby se v něm člověk cítil dobře a aby odráželo také jeho vkus. Navíc tak vyniknou i jednotlivé původní kousky nábytku, které spolu určitým způsobem dokážou skvěle korespondovat, ale přitom si zachovávají svoji svébytnost.“ Nemohli jsme než souhlasit. Již ve vstupní hale nás totiž kromě velmi příjemné vůně z kolekce Estéban přivítal starý český stoleček v těsném sousedství zrcadla v masivním indickém řezbovaném rámu, vietnamské komody a sošky Buddha. V ložnici se díky umu obyvatel našlo místo pro skříň z IKEA, jejíž zadní stěnu opatřili boxem s patinou a ozdobili ji obrazem Pierra Bonnarda. Skříňi přepažili místnost, a vytvořili tak místo pro velkou šatnu, která v bytě chybí. Navíc, žádné skříně nejsou v místnosti na první pohled patrné. I jídelní kout v kuchyni dostal nový rozměr pouhým natřením jedné zdi. Poměrně složitý nátěr s kousky kovu dokázal vizuálně oddělit kout od kuchyně a vtiskl mu dojem naprosto svébytného prostoru. Intimitu dotvářejí obrazy na zdi. Před nedávnem dali manželé většinu z obrazů v bytě znovu přerámovat, aby korespondovaly nejen vzájemně, ale i s celkovým pojetím bytu. A díky výtvarnému cítění jejich dvorního rámaře, pana Brůžka, se to podařilo na výbornou. V jídelním koutě jsme ocenili naprosto úžasný kousek, a to kovový regál, který si Michael přivezl z New Yorku. Dnes v něm má Monika uskladněny potřeby pro stolování. Talíře, misky a nádoby různých tvarů a barev, s exotickými vzory v něm totiž nádherně vynikají, a přestože mají zcela praktický význam, jsou ozdobou celé kuchyně. Také v obývacím pokoji je zkombinováno hned několik stylů. Moderní sedačka s indickým stolem, biedermeierovské sofa, knihovna z vietnamu, dřevěný koník ze starého indonéského kolotoče... „Je to pro nás velmi příjemná směs a myslím si, že je náš byt velmi osobní,“ vyjádřila své pocity na závěr Monika. □

Jídelní kout je velmi sofistikovaný. Kovové doplňky skvěle harmonizují jak s keramikou, tak se starožitným sklem. Koutu dominuje masivní prostorný dřevěný stůl a originální lustr. Ten Monika pořídila v prodejně Art Deco, kam velmi ráda chodí nakupovat.

Většinu nádobí si Monika pořídila v době, kdy žila ve Vietnamu.

Manželé pamatovali na každý detail, a tak i sebemenší rámečky perfektně ladí s interiérem.